

De manier waarop Maria aanwezig was inspireerde Jean-Claude Colin om een van de mooiste, en tegelijk meest subtiele aspecten van het charisma van Maristen bijzonder te beklemtonen: ‘verborgen en onbekend’ in de wereld aanwezig te zijn.

‘Het verborgen leven van de Sociëteit moet een van haar kenmerken zijn. Daaraan moeten mensen ons kunnen herkennen.’

Instrumenten van Gods barmhartigheid

In tegenstelling tot de rigoristische moraal van zijn tijd drukte Jean-Claude Colin Maristen op het hart in hun omgang met het volk van God vooral de barmhartigheid van de Heer te doen gelden. Dit moest een wezenlijke dimensie zijn van hun pastorale benadering van het sacrament van de biecht.

‘Hoezeer verlang ik er naar dat deze gedachte van barmhartigheid wortel schiet in het hart van al onze mensen! Hoeveel gemakkelijker is het om problematische figuren de deur te wijzen dan ze tot bekering te brengen. Pastorale ijver betekent niet dat je zonder pardon korte metten maakt met wat alles wat het goede in de weg staat... Dat zou niet de geest van God zijn.’

Maria in het begin, Maria aan het eind

Ondanks het feit dat hij leefde in een verwarde tijd die onder druk stond van een antireligieuze cultuur, was Jean-Claude Colin overtuigd dat zoals Maria aanwezig was toen de kerk geboren werd, zij er ook zou zijn aan het

einde der tijden.

‘Ik blijf het herhalen: de woorden “Ik was de steun en toeverlaat van de pasgeboren Kerk; ik zal dit opnieuw zijn aan het einde der tijden” dienden ons in de allereerste dagen van de Sociëteit tot fundament en bemoediging... Aan het einde der tijden zal de mensheid veel hulp nodig hebben, en Onze Lieve Vrouw is degene die deze hulp zal bieden.’

Een nieuwe Kerk!

Jean-Claude Colin voelde zich geïnspireerd door de rol die hij Maria zag spelen in de jonge Kerk en in het leven van de gemeenschap van de apostelen. Hij beschouwde Maristen als degenen die geroepen waren om in de lijn van dit model de Kerk van zijn tijd te vernieuwen en weer op te bouwen. Vanaf de start van de volksmissies in de Bugey was dit zijn hele streven.

‘De Sociëteit moet weer een nieuwe Kerk beginnen. Ik bedoel dit niet letterlijk, dat zou godslasterlijk zijn. Maar toch, in zekere zin, ja, we moeten een nieuwe Kerk beginnen.’

Ten dienste van de bisschop

Jean-Claude Colin zag de Sociëteit van Maria als een gemeenschap ten dienste van de kerk ter plaatse. Hij drong erop aan dat Maristen hun plaatselijke bisschop met oprechte achting en respect zouden bejegenen, zodat de bisschop hen werkelijk als zijn medewerkers zou kunnen beschouwen.

‘Zij zullen zich met zoveel voorzichtigheid en eerbied overal gedragen dat de bisschoppen onze Sociëteit zullen liefhebben en begunstigen, haar beschermen en echt als hun eigen Sociëteit gaan beschouwen.’

www.jeanclaudecolin.org

DE SPIRITUALITEIT VAN DE MARISTEN

We zijn goed geïnformeerd over de ideeën van Jean-Claude Colin betreffende de spiritualiteit van de Maristen. Wat we weten hebben we geput uit de constituties die hij schreef, uit zijn vele brieven, uit conferenties bij gelegenheid van een retraite en uit zijn gesprekken zoals die door P. Gabriel-Claude Mayet, zijn trouwe en nauwgezette chroniqueur, zijn opgetekend.

Zij dragen de naam van Maria

Vanaf het allereerste begin was Jean-Claude Colin overtuigd dat het de wens was van Onze Lieve Vrouw dat er een nieuwe religieuze familie zou komen die haar naam zou dragen: 'Maristen'

'Ik sta stil bij de naam die ik draag, wat een bron van hoop, van geruststelling!' 'De naam van Maria, die we dragen, is ons niet door mensen gegeven; hij is vanuit de hemel tot ons gekomen.'

Maria aanwezig toen de Kerk geboren werd

P. Colin wilde dat alle Maristen zijn diepe overtuiging deelden dat Maria aanwezig was toen de Kerk gesticht werd en dat zij er ook zal zijn aan het eind van de geschiedenis.

'Mijne heren, dat Christus na zijn hemelvaart Onze Lieve Vrouw op aarde achterliet, is ongetwijfeld een groot geheim. De apostelen hadden haar nodig om hun de weg te wijzen en in bepaald opzicht de stichters van de Kerk te zijn. Aan het einde der tijden zal haar beschermende aanwezigheid nog duidelijker aan het licht treden...'

Maria in Nazareth

Voor Jean-Claude Colin was Nazareth de plaats om Maria en Jezus te ontmoeten, en nieuwe energie en enthousiasme op te doen. Vanuit het huis van Nazareth kijken Maristen de wereld in, en van daaruit zien ze duidelijker alle plaatsen in de wereld waar ze nodig zijn.

'Laten we bij alles naar Maria kijken, laten we haar leven in Nazareth navolgen...Laten we stilte en gebed verbinden met

actieve inzet. De Sociëteit van Maria verlangt dat wij, haar kinderen, missionarissen van actie zijn en missionarissen van gebed.'

Één van hart en één van ziel

Jean-Claude Colin greep vaak terug op het beeld van de jonge Kerk als model voor het leven van Maristen: hij zag Maria voor zich, omringd door de apostelen en de andere leerlingen. De hele groep vormde één gezin.

'Wat ons betreft, we nemen geen enkele congregatie als model; we hebben geen ander model dan de pasgeboren Kerk...We moeten net zijn als de apostelen en degenen die zich bij hen voegden: één van hart en één van ziel. Ze beminden elkaar als broeders. En dan, oh, we hebben geen idee van de gevoelens van genegenheid en tederheid die de apostelen koesterden voor deze goddelijke moeder!...Laten we hen navolgen.'

God smaken

Terwijl heiligen, mystici en geestelijke auteurs hebben beschreven hoe mensen op velerlei wijze tot de ervaring van een godsontmoeting komen, is Jean-Claude Colin een van de weinigen die spreken van een 'smaken van God', een beeld dat een grote rijkdom in zich draagt en als geen ander geschikt is om de ervaring van Maristen uit te drukken.

'Wanneer ik belast was met de novicen, zou ik eenvoudig proberen ze met God te verenigen en ze tot een geest van gebed te brengen. Wanneer Onze Lieve Heer eenmaal in iemands hart woont, is hij degene die alles in beweging brengt. Een novice die eenmaal God gesmaakt heeft, zal telkens opnieuw naar hem terugkeren.'

Als Maria

Jean-Claude Colin was overtuigd dat Maristen uitverkozen waren om tot de familie van Maria te behoren. Hij vond dat mensen in hen Maria moesten kunnen herkennen. Hij zag Maristen als een uitbreiding van haar aanwezigheid in de wereld.

'Steeds dienen zij zich voor ogen te houden dat zij door een onverdiende uitverkiezing tot de familie van Maria geboren... Laten zij ernaar streven om haar geest in zich op te nemen en haar

geest weer mee te delen: een geest namelijk van nederigheid, van zelfverloochening, van intieme omgang met God en een waarlijk vurige liefde tot de naaste; zo zullen zij in alles als Maria moeten denken, als Maria moeten oordelen, als Maria moeten voelen en handelen.'

Zeg 'Nee'

Van kindsbeen af was Jean-Claude Colin wars van elke vorm van hebzucht of egoïsme. Hij confronteerde Maristen met de uitdaging uit te groeien tot vrije mensen. Al hun beslissingen dienden het kenmerk van vrijheid te dragen, vooral vrijheid om 'nee' te zeggen, overal waar nodig. We kennen de drie bijzondere 'nee's' van Colin: 'nee' tegen eerzucht, hebzucht en machtshonger.

'Laten ze elke vorm van hebzucht verafschuwen. Ja, inderdaad, laten we deze geest verfoeien... Ik zeg dat het vertrouwen dat we stellen in schepselen, in welke vorm dan ook, altijd ten koste gaat van de Schepper.'

Onbekend en als het ware verborgen in de wereld